

РЕШЕНИЕ

№ 18360

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в публично заседание на 15.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **12114** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 -178 АПК, във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Б. Б. А.- С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.6 срещу Заповед № РД01-1930/04.11.2025 година, с която, на основание чл.89, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, чл.90, ал.1, т.5, чл.91, ал.1 от ЗДСл във вр. с чл.3 от Конвенцията на ООН за правата на детето е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и Заповед № ЧР- СП-2 65/04.11.2025 г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с която последният прекратил служебното правоотношение на оспорващия.

Оспорващият Б. С., лично и чрез упълномощения адвокат претендира отмяна на заповедта за налагане на наказанието, респ. на тази за прекратяване на служебното правоотношение, като оспорва да е извършила вменените й деяния, квалифицирани като дисциплинарно нарушение. Заявена е претенция за възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно приложен списък. В писмени бележки са изложени доводи в подкрепа основателността им.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, изразявайки становище за законосъобразност на заповедта. Възразява срещу размера на заплатеното на адвоката възнаграждение, намирайки го за прекомерно високо. Представя писмена защита, в която подробно аргументира тези свои твърдения.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорените административни актове, на основание чл.168, ал.1 от АПК, във връзка с чл.146 от АПК, намира за установено следното:

Съгласно отбелязване върху Заповед № РД01-1930/04.11.2025 година и Заповед № ЧР- СП-2

65/04.11.2025 г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, същите са връчени на Б. Б. А.- С. на 05.11.2025 г. Жалбата е подадена в АССГ на 17.11.2025 г.

Следователно, жалбата е подадена в законово установения срок, от легитимирано лице и е процесуално допустима.

При преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Подателят на жалбата Б. Б. А.- С. е изпълнявала по служебно правоотношение длъжността „началник отдел“ „Закрила на детето“ към Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, обл. С.- град. Така Заповед № ЧР-СП-1 2199/23.07.2024 г. (л.10 от делото).

През 2025 г., в изпълнение на заповед на Председателя на Държавна агенция за закрила на детето с №РД-11-160 от 8.08.2025 г., за времето от 19.08.2025 г. до 20.08.20152 г. комисия от експерти от Главна дирекция „Контрол по правата на детето“ към ДАЗД е извършила проверка по сигнал за детето Д. Егоси в ръководения от жалбоподателя отдел. Резултатите са отразени в констативен протокол вх. № 2205-24-001839 от 20.08.2025 г. (л.89- 103 от делото). Констатациите са описани в доклад № 95-00-9-18 от 03.09.2025 г. от председателя на ДАЗД до изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане (л.67-72 от делото).

Издадено е Задължително предписание № РД-14-110 от 03.09.2025 г. (л.73- 79 от делото), с което на директора на ДСП- К. село е наредено предприемането на описаните в предписанието действия, в определени в същото срокове.

Изготвено е Предложение № 30-71647/05.09.2025 г. от директор на дирекция „Закрила на детето“ (л. 104- 107 от делото) относно с постъпило в АСП писмо от ДАЗД с вх. № 12-00-2264/03.09.2025 г. във връзка с извършена проверка от Държавна агенция за закрила на детето в Дирекция „Социално подпомагане“- К. село. Съгласно същото Държавна агенция за закрила на детето предлага да бъдат предприети административни мерки и действия за търсене на дисциплинарна отговорност по ЗДСл на посочените в предложението лица, сред което и жалбоподателката. Направено е предложение за предоставяне на компетентност и становището директора на Дирекция „Човешки ресурси и връзки с обществеността“ и Дирекция „Правна и обществени поръчки“ в АСП.

Със Заповед № РД 01-1511 от 01.09.2025 г. на изпълнителния директор на АСП е възложено на Инспектората на АСП извършването на проверка по подаден сигнал в ДСП- К. село, на основание чл.5, ал.1, т.1 от Устройствения правилник на АСП, във връзка с чл.31, ал.2 и чл.32 от Закона за социално подпомагане.

Извършена е проверка от Инспектората на АСП в периода 03.09.2025 г. – 05.09.2025 г. вкл., за което е изготвена докладна записка № 30-73719/15.09.2025 г. на ръководител инспекторат (л.108-110). Констатирани са груби пропуски и нарушения на нормативната уредба от страна на С. и служители на ДСП- К. село, на които тя е ръководител, свързани с дейностите на по закрила на детето Д. Егоси, като е отправено предложение да се предприемат административни мерки и да се потърси дисциплинарна отговорност по ЗДСл спрямо жалбоподателя.

С писмо от 16.09.2025 г. (л. 138- 143 от делото) изпълнителният директор е поставил на госпожа С. писмено, общо тридесет и пет конкретни въпроси, на които тя е отговорила на 23.09.2025 г. (л. 144- 151 от делото). На 20.10..2025 г. на С. е връчено писмо – покана от изпълнителния директор (л. 138), с което е уведомена, че може да бъде изслушана, на основание чл. 93, ал. 1 ЗДСл, в 11.00 часа, на 21.10.2025 г. Със Заповед № РД01-1562/10.09.2025 г. – датата, определена за изслушване изпълнителният директор е наредил образуване на дисциплинарно производство срещу Б. Б. А.- С., в качеството ѝ на началник отдел „Закрила на детето“ към дирекция „Социално подпомагане“ – К. село. Не е спорно по делото, че такова изслушване е проведено. На 22.10.2025 г., т.е. след

датата за изслушване дисциплинарният съвет е провел заседание, за което е подписан протокол (л. 182- 202 от делото). Възпроизведени са буквално въпросите, зададени с писмото от изпълнителния директор, от 16.09.2025 г. (л. 138), като са цитирани писмените обяснения на служителя (л. 144), дадени в отговор на въпросите. В протокола се споменава за проведено на 21.10.2025 г. изслушване, на основание чл. 93, ал. 1 ЗДСл., по време на което С. е изтъкнала, че с дадените от нея писмени обяснения е отговорила изчерпателно на всички въпроси, няма какво да допълни към изложеното в тях и няма да сочи нови доказателства. Заявено е, че дисциплинарният съвет не кредитира дадените от С. писмени обяснения. Видно от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, включително получените писмени обяснения на служителя и резултатите от проведеното изслушване от изпълнителния директор на АСП, се установявало, че С. се е отнесла пренебрежително и безотговорно към работата на отдел „Закрила на детето“ и частност към работата по случая на детето Д. Егоси, не осъзнава в пълна степен ролята на началник отдел „Закрила на детето“, изразяваща се в осъществяване на контрол върху работата на отдела и оказване на методическа помощ на социалните работници и младшите специалисти в ОЗД. Членовете на Дисциплинарния съвет констатирани, че действително има извършено нарушение на служебните задължения от служителя по смисъла на чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл, основание за дисциплинарна отговорност.

Изпълнителният директор – ответник издал оспорваната Заповед № РД01-1930/04.11.2025 година, (л. 15 от настоящото дело), с която наложил на държавния служител – началник на отдел „Закрила на детето“ към дирекция „Социално подпомагане“ – К. село дисциплинарно наказание „уволнение“, а със Заповед № ЧР- СП-2 65/04.11.2025 г. (л. 14 от делото) прекратил служебното правоотношение, приемайки наложеното дисциплинарно наказание „уволнение“ съгласно Заповед № РД01-1930/04.11.2025 г. и при мотиви изложени в същата.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са цитираните две заповеди на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане:

1. Заповед № РД01-1930/04.11.2025 година, с която, на основание чл.89, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, чл.90, ал.1, т.5, чл.91, ал.1 от ЗДСл във вр. с чл.3 от Конвенцията на ООН за правата на детето е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“. В този административен акт подробно са описани нарушенията, които според ДНО е извършил жалбоподателя. Прието е, че служителят Б. Б. А.- С. е осъществила деяния, описани в общо 35 точки, както следва:

1. Г-жа Б. Б. А.-С., на длъжност началник на отдел „Закрила на детето“ км дирекция „Социално подпомагане“ - К. село не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. по работата по случая на детето Д. Егоси да продължи в изпълнение на Планът за действие по случая, изготвен на 19.12.2023 г., който не отговаря на изискванията на Стандарт б от Методиката за управление на случай за закрила на дете в риск (Методиката) и Наредбата за условията и реда за осъществяване на мерки за предотвратяване изоставянето на деца и настаняването им в социални услуги или интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, както и за тяхната реинтеграция, а именно: Дългосрочната цел не отговаря на изискванията на чл. 16 от Наредбата - не са предприети служебно мерки по реинтеграция, непосредствено след издаването на заповедта за настаняване на детето по административен ред по чл. 27, ал. 1 от Закона за закрила на детето. Дейностите за постигане на всяка от краткосрочните цели не са конкретни, целенасочени към детето и семейството, и точно разположени във времето.

Не е определен реалистичен срок за изпълнението им, като очакваните резултати не могат да бъдат измерени. В повечето случаи като срок за изпълнението на дейностите е посочено „за срока на плана за действие или до промяна в обстоятелствата“ . Б плана за работа с детето не са

заложен като дейност, провеждане на срещи между детето и неговите родители, както и такива между детето и неговите роднини по бащина линия. В плана за работа с г-н К. не е заложено като дейност, подпомагане на детето за провеждане на срещи с родителите и подкрепа в процес на реинтеграция, както и стимулиране на непълнолетния за поддържане на емоционалната връзка между родител и дете.

2. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. планът за действие по случая на детето Д., изготвен на 19.12.2023 г. да не е съгласуван с родителите на детето и да продължава да действа.

3. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да не е изпълнена разпоредбата на чл. 14 от ППЗЗДет, като не е събрана информация от всички възможни източници - не е проведена среща с майката А. А., с дядото по бащина линия и неговата съпруга; не е извършено домашно посещение на адреса, на който се отглежда детето Д.; не е проведена среща или разговор с личния лекар на детето, предвид, че същия не е отговорил на изпратеното му писмо с искане за предоставяне на информация.

4. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да не е изпълнено изискването на чл. 16, ал. 4 от ППЗЗДет и Стандарт 5 от Методиката за управление на случай, оценката на случая не включва оценяване на потребностите на детето, на родителския потенциал, на риска/рисковете за детето.

5. Не е упражнила последващ контрол и е допуснала към 23.07.2024 г. да не е изпълнен регламента на чл. 24, ал. 2 от ППЗЗДет - не е изготвено становище за годността на близкия А. К. да полага грижи за непълнолетния Д..

6. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да няма изготвена оценка на потребностите за детето, съгласно чл. 23, ал. 2 от ППЗЗДет.

7. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да не е изпълнено разпореджането на чл. 24, ал. 3 от ППЗЗДет - не са изискани декларации от семейството на роднините (дядо по бащина линия и неговата съпруга), относно съгласието/несъгласието им за полагат грижи за детето.

8. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да не е изпълнен регламента на чл. 16а, ал. 3 от ППЗЗДет - планът за действие не е съгласуван с всички заинтересовани страни и не е актуализиран.

9. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да не е изпълнено изискването на Стандарт 3 от Методиката за управление на случай - спешни мерки за закрила се предприемат за всяко дете, чието здраве и живот са в непосредствена опасност. В случая на непълнолетния Д. Егоси не е установен риск от непосредствена опасност за неговото здраве и живот. За него е полагал грижи г-н К. и същия е задоволявал както базовите му потребности, така и здравните, образователните и емоционалните. В тази връзка, не е било необходимо да се предприема спешна мярка за закрила, преди да бъде извършено задълбочено проучване на родителите и роднините на детето, както и възможностите им да полагат грижи за него.

10. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да не е изпълнено изискването на чл. 16 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на мерки за предотвратяване изоставянето на деца и настаняването им в социални услуги или интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, както и за тяхната реинтеграция, като не са предприети служебни мерки по реинтеграция, непосредствено след издаването на заповедта за настаняване на детето по административен ред по чл. 27, ал. 1 от ЗЗДет.

11. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да не са

изпълнени изискванията на Стандарт 6 от Методиката за управление на случай за закрила на дете в риск по отношение на изготвения план за действие - дейностите за постигане на всяка от краткосрочните цели не са конкретни, целенасочени към детето и семейството, и точно разположени във времето. Не е определен реалистичен срок за изпълнението им, като очакваните резултати не могат да бъдат измерени. В плана липсва и текст, че при несъдействие за изпълнението на заложените дейности, се прилагат разпоредбите на чл. 18, ал. 4 от ППЗЗДет.

12. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. по постъпилото на 25.01.2024 г. в ДСП - К. село писмо от ДАЗД с приложен сигнал от майката на детето Д. •- г-жа А. М., с което твърди, че г-н К. възпрепятства телефонни разговори и срещи с детето и го настройва срещу нея, в нарушение на чл. 10, ал. 2 и ал. 6 от ППЗЗДет, да не бъде регистриран сигнал, въпреки данните за нарушени контакти между родител и дете, липсват данни за извършено проучване на получената информация от писмото и съответно предприемане на мерки.

13. Не е упражнила последващ контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. в досието на детето на хартиен носител да е наличен протокол, от проведена на 23.04.2024 г. в ЦОП „Хармония“ мултидисциплинарна среща, на която е взел участие главен социален работник Т., заедно със специалисти от услугата, по повод категоричния отказ на г-н К. да посещават с детето социалната услуга, същият не е подписан от г- н Т..

14. Не е упражнила последващ контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. протоколът от проведената в ЦОП „Хармония“ мултидисциплинарна среща на 23.04.2024 г. да не е нанесен във Формуляр „Развитие на случая“ в И. и да не съществува в електронното досие на детето, в нарушение на Стандарт 7 от Методиката.

15. Не е упражнила последващ контрол и е допуснала в периода м. април - м. август 2024 г. да няма регистрирани документи, удостоверяващи социална работа по случая - проведени срещи, консултации, наблюдение на мярката за закрила.

16. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. в досието на детето да няма протокол от проведена среща на 13.09.2024 г. с майката на детето Д., след като това е първото ѝ посещение в ДСП за да подаде заявление за предоставяне на социални услуги и е потвърдила, че не е виждала детето си от м. февруари 2024 г.

17. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. на 17.09.2024 г. да бъде проведена първата самостоятелна среща с детето Д., след като спрямо него е предприета мярка за закрила на 18.12.2023 г. Протокола не е наличен във Формуляр Развитие на случая з електронното досие, в нарушение на Стандарт 7 от Методиката.

18. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. да бъдат проведени срещи с детето, г-н К. и дядото на детето на 19.09.2024 г., с майката на детето - на 26.09.2024 г. и да бъде поискана информация за детето от ЧСУ „Р. Л.“ единствено по повод поискания от съда социален доклад по гр. дело 2563/2024 г.

19. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 18.12.2023 г. до 05.09.2025 г. да не бъде проведена нито една среща с г-н Мени Егоси - баща на детето Д..

20. Не е упражнила контрол и е допуснала на 11.10.2024 г. да бъде изпратено писмо до Софийски районен съд, което не отговаря на изискванията на съда, като не съдържа оценка относно възможностите на г-жа М. да се грижи за сина си и не отговаря на указателно писмо № 9103-32/30.07.2015 г. па ИД на АСП и разпоредбите на Раздел IV към Глава лета на Правилата, относно изготвяне на социален доклад до съдебен орган при спор, относно упражняване на родителски

права, режим на лични контакти, разрешение за излизане в чужбина и др. Майката на детето не е запозната с изпратеното до съда писмо, съгласно изискванията на чл. 21, ал. 1, т. 15 от ЗЗДет.

21. Не е упражнила контрол и е допуснала към 05.09.2025 г. да не е изготвен отговор до г-н К., във връзка с негова молба за съдействие, регистрираната в ДСП – К. на 14.10.2024 г., което е в нарушение на чл. 10, ал. 6 от ППЗЗДет и на Стандарт 7 от Методиката.

22. Не е упражнила контрол при предаването на досието на детето Д. на 14.10.2024 г. на социален работник В..

23. Не е упражнила контрол и е допуснала подадения на 11.02.2025 г. сигнал да не бъде вписан в дневника за сигнали, в нарушение на чл. 10, ал. 2 от ППЗЗДет, след като в него г-жа М. твърди, че детето ѝ е отнето неправомерно и са ѝ отказани всякакви контакти и общуване с него, като не изготвен отговор до лицето, в нарушение на чл. 10, ал. 6 от ППЗЗДет.

24. Не е упражнила контрол и е допуснала по писмо на РДСП - С.-град от 24.02.2025 г., с искане да се проверят изнесени твърдения на майката в нейна жалба до О. на Република България, че няма контакти с детето си и е налице родителско отчуждение, в законовия срок да не бъде изготвен отговор нито до подателя на сигнала - г-жа М., нито до РДСП - С.-град и до Обудсмана, както и в електронното досие на детето да има изготвен отговор от 25.02.2025 г. без регистрационен номер, променен на 25.07.2025 г., който е изготвен формално и съдържащ минимална информация, че на 11.02.2025 г. майката е подала молба за реинтеграция и предстои да се проведе среща в ДСП - Л., по местонахождението ѝ.

25. Не е упражнила контрол и е допуснала по постъпило на 05.03.2025 г. в ДСП - К. село постановление от 25.02.2025 г. на РП - С., по прокурорска преписка образувана по жалба до главния прокурор на Р. България от г-жа М., с което се указва на дирекцията да бъде извършено проучване и оценка на случая на детето Д., постановлението да бъде регистрирано като сигнал No 91/05.03.2025 г. и да не бъде извършено проучване и изготвена оценка на сигнала в нарушение на чл. 14 и чл. 16, ал. 1 от ППЗЗДет, като в ИИС е наличен единствено доклад за оценка на сигнала, съдържащ само лични данни на детето и родителите.

26. Не е упражнила контрол и е допуснала по постъпил на 12.03.2025 г. в ДСП – К. село сигнал от г-жа М., в който твърди, че г-н К. умишлено и последователно прави постъпки пред социалните служби с цел да ѝ отнеме детето, към 15.09.2025 г. да няма отговор до г-жа М. и в Дневника за сигнали да няма регистриран подадения сигнал, в нарушение на чл. 10, ал. 2 и ал. 6 от ППЗЗДет.

27. Не е упражнила контрол и е допуснала по постъпила на 12.03.2025 г. в ДСП - К. село молба за реинтеграция от г-жа М. да не бъде извършена оценка на случая и да не бъде изготвен нов план за действия, предвид започване на работа по реинтеграция, в нарушение на Стандарт 9 от Методиката и чл. 16, чл. 18, т. 2 и т. 3

от Наредбата за условията и реда за осъществяване на мерки за предотвратяване изоставянето на деца и настаняването им в социални или интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, както и за тяхната реинтеграция.

28. Не е упражнила контрол и е допуснала въз основа на предоставената на 11.06.2025 г. от ДСП - Л. относно подадената молба за реинтеграция да не бъде изискана информация и проучване на съжителстващото на майката лице, както и да не бъде изискано допълнително проучване на съжителя относно нагласите му за реинтеграция на детето.

29. Не е упражнила контрол и е допуснала на 25.06.2025 г. да бъде изготвен доклад за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила на детето с предложение настаняването на детето Д. в семейството на г-н К. да бъде прекратено и интегрирано при майка си без да бъде извършена социална работа съгласно нормативната уредба.

30. Не е упражнила контрол и е допуснала на 25.06.2025 г. да бъде издадена заповед No ЗД/Д-С-КС/068/25.06.2025 г. на директора на ДСП - К. село за прекратяване на настаняването на детето Д. Егоси в семейството на г-н К. и реинтеграцията му в семейството на майката без да е извършена действително социална работа с детето и значимите за него възрастни, без да е взето предвид заявеното от него в единствената среща през м. септември 2024 г., че не желае срещи с майката, без да са провеждани срещи майка- дете и без да знаете къде се намира детето реално.

31. Не е упражнила контрол и е допуснала на 25.06.2025 г. да бъде издадена заповед за реинтеграция на детето Д. при неговата майка без да са изложени основателни мотиви защо предприетата мярка е в най-добър интерес за детето по смисъла на § 5 от ДР на ЗЗДет, след като не е извършена никаква социална работа по случая.

32. В периода от 03.07.2025 г. и 17.07.2025 г. е съгласувала писма с които е поискано от началника на ОБ РУ на МВР до СРП съдействие за установяване местонахождението на г- н К., след като служителите на ОЗД към ДСП - К. село не са предприели действия да го намерят по обичайните канали.

33. Не е упражнила контрол и е допуснала да бъде издадена на 16.08.2025 г. заповед за настаняване на детето Д. при неговия дядо по бащина линия за срок от 10 дни, в която не е посочено, че същата отменя заповедта за реинтеграция на детето при неговата майка, в резултат на което към настоящия момент има две действащи заповеди.

34. Не е упражнила контрол и е допуснала в периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. върху цялостната работа на ОЗД по случая на детето Д. Егоси да бъдат нарушени всички правила и стандарти при работа по случай на дете по смисъла на ЗЗДет.

35. В периода от 23.07.2024 г. до 05.09.2025 г. не е предприела необходимите мерки и действия за отстраняване на констатираните пропуски, нарушения и бездействия от страна на ОЗД към ДСП - К. село по случая на детето Д. Егоси.

2. Заповед № ЧР-СП-2 65/04.11.2025 г., с която, на основание чл.108, ал.1 и чл.107, ал.1, т.3 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорените заповеди.

Като доказателство по делото е приета длъжностна характеристика за длъжността началник на отдел "Закрила на детето", в Дирекция "Социално подпомагане", при АСП (л.11 и сл.).

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите М. Х. К., бивш служител в отдел „Закрила на детето“ в К. село и В. С. Х., началник отдел в Инспектората на Агенция Социално подпомагане.

В показанията си св. К. сочи, че работела по случаи на деца в риск, но не и по сигнала за детето Егоси. Госпожа С., като ръководител на отдела дошла м. юли 2024 г., като до този момент от края на 2023 г. началник на отдела била Й. Л.. Св. разказва за извършени действия по процесния сигнал, които били коментирани в отдела и оттам е запозната, доколкото случаят бил много емблематичен. Заявява, че всяко действие по случай се документира, като при липса на изготвен документ, действието не е извършено. Споделя за висока натовареност на отдела и приоритизиране на случаите.

Св. Х., участвала в проверката в Инспектората на АСП, поддържа, че в хода на проверката били установени множество нарушения, допуснати още при първоначалното завеждане на преписката по случая. Проверката била извършена изцяло документално, като било разгледано хартиеното досие на детето, както и досието в Интегрираната информационна система (И.). Според проверяващите не било извършено цялостно и задълбочено проучване преди да се прецени при кой близък или роднина да бъде настанено детето. Не била потърсена майката на детето. Не била потърсена информация от личния лекар на детето. Цялото проучване било по думи на човека, който искаше детето да бъде настанено в неговото семейство и на самото дете. Не били проведени и разговори с дядото по бащина линия, и неговата съжителка. Общо взето, повърхностно проучване. Много прибързано. След което, отново много прибързано, била издадена Заповед за настаняване на детето в семейството на г-н К.. Св. Х. посочва, че работата по случая е епизодична и повърхностна. Детето не е наблюдавано при г-н К., който по всякакъв начин е ограничавал достъпа на социални работници, но и те не са били много активни в тази насока, да провеждат срещи с детето, за да видят какво се случва. След това, изведнъж е издадена Заповед за реинтеграция, без да са извършени необходимите стъпки и подготовката на детето за това. Х. посочва, че въпреки решенията на съда, възможността майката да отглежда детето, да бъде подкрепена и подпомогната и да бъде съдействано да се осъществяват срещи е пропусната, като година и половина не се е работило в тази насока.

Съдът кредитира свидетелските показания, като приема същите за логични и

последователни, които кореспондират с другите доказателства по делото относно начина на работа в отдела, протоколиране на всяко действие. Следва да се вземе предвид, че по думи на св. К., същата не е работила по случая и няма как да е наясно с особеностите на същия.

Съдът, като съобрази доказателствата и доводите на страните, излага следните мотиви по същество.

Анализът на събраните доказателства не дава възможност на настоящия съдебен състав да се съгласи с направените от оспорващата оплаквания.

Както беше посочено по-горе, административният орган е приел, че са налице чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДСл, а именно, че Б. Б. А.- С. е извършила нарушение на служебната дисциплина и забава изпълнението на служебните задължения, изразяващо се в неизпълнение на служебните задължения и по-конкретно задълженията си визирани в т.3, т.4.1, т.4.2, т. 5. 1, 5. 2, 5. 7, т.5.9, т.5.10, т.5.11, т.5.15 и т. 7. 1 от длъжностната характеристика. Според тези вменени / задължения, оспорващата като началник на отдел "Закрила на детето", в Дирекция "Социално подпомагане" следва да организира работата на служителите, съобразно длъжността, която заемат и компетентностите им, да разпределя, управлява и контролира работата на социалните работници в ОЗД и да определя срок за обработка и изпълнение, да работи пряко по случаи на деца в риск. В т. 7 от длъжностната характеристика са определени отговорностите на началника на отдел "Закрила на детето", свързани с организацията на работата, управлението на персонала и ресурсите. Така например според, т. 7. т. 1, тя отговаря пряко за планирането, управлението и контролирането на работата на подчинените / служители, носи отговорност за изпълнение на задачите, поставени на звеното, което ръководи и за тяхното прозрачно изпълнение и отчитане и носи отговорност за правилното, точно и своевременно изпълнение на административните процедури, свързани с дейността на структурното звено, което ръководи.

В разглеждания казус Б. Б. А.- С. е наказана дисциплинарно, защото не е упражнила контрол върху изпълнението на поставените задачи на нейни служители, свързани със сигнал за детето Д. Егоси. В оспорената заповед № РД01-1930/04.11.2025 г. са изброени в 35 точки неосъществен контрол от нейна страна по случая на детето Егоси в периода 23.07.2024 г. – 05.09.2025 г. Д. съвет, в описания по-горе протокол и Изпълнителния Директор на Агенцията за Социално Подпомагане, са приели, че в следствие на неизпълнение на законови задължения от страна на социалния работник са допуснати нарушения на чл.10, ал.2 и ал.6, чл.14, чл.16, ал.4, чл. 16а, ал.3, чл.18, ал.4, чл.23, ал.2 и чл.24, ал.2 от Правилника за приложение на закона за закрила на детето (ППЗЗДт) и на чл. 16 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на мерки за предотвратяване изоставянето на деца и настаняването им в социални слуги или интегрирани здравно- социални услуги за резидентна грижа, както и за тяхната реинтеграция.

Настоящият съдебен състав намира, че не може в рамките на настоящето производство да изследва въпроса, дали наистина социалните работници, работили по случая Егоси са извършили описаните нарушения, но доколкото докладът на дисциплинарния съвет при АСП, представлява официален документ, по смисъла на чл. 179 от ГПК, наличието на тези нарушения следва да се приеме за факт, още повече в жалбата не се релевират доводи в обратен смисъл.

Съдът намира, че съгласно изброените по-горе функционални задължения на началник на отдел "Закрила на детето" при АСП, ръководителят на това звено е пряко отговорен и е длъжен да упражнява контрол върху срочното и качествено изпълнение на служебните задължения от страна на подчинените му служители.

Очевидно е, че в случая, Б. Б. А.- С. не е упражнила контрол върху изпълнението на възложените задачи на подчинените си служители, с което е нарушила своите задължения да организира работата на служителите в отдела, като разпределя, управлява и контролира работата на служителите в отдела и да отговаря за правилното, точно и своевременно изпълнение на административните процедури и задачи, свързани с дейността на структурното звено, което ръководи.

Настоящият съдебен състав не приема твърдението за прекалената натовареност на служителите в отдела, както и за личната натовареност на оспорващата. Това обстоятелство не е основание за неизпълнение на задълженията. В случай, че служителите в отдела са били толкова много натоварени с изпълнени на служебни задачи, което да не им позволява да изпълняват срочно и качествено задълженията си, С. е могла да сезира писмено ръководството на АСП за вземането на съответните мерки. Липсата на предприети действия от нейна страна в тази насока, сочи неоснователност на релевирания довод. Доказателства в обратен смисъл не са представени.

По отношение на оплакването, че в процесната заповед не е посочена датата, на която са извършени нарушенията от страна на жалбоподателката, което представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, водещо до невъзможност за преценка на сроковете по чл. 94 от ЗДСЛ, съдът намира, че същото е лишено от фактическа и правна опора. От цитираната по-горе длъжностна характеристика на началник на отдел "Закрила на детето" и от показанията на свидетелката К., се установява, че в правомощията на С. е влизало задължението да разпределя работата на служителите в отдела, да определя срокове за изпълнение на задачите и да следи за спазването им.

Изложеното мотивира съда да приеме, че С. е имала пълната възможност да следи работата на подчинените в отдела служители, включително и спазването на сроковете за изпълнение на задачите. В случая се касае за перманентно и продължено неизпълнение на установените според длъжностната характеристика служебните задължения от страна на С., а именно да контролира работата на подчинените / служители и да отговаря за изпълнението на задачите. Поради тази

причина, съдът намира, че не е налице неспазване на установените в чл. 94 от ЗДСл срокове.

В случая е важно, че визираните в констатациите на дисциплинарния съвет пропуски в работата на социалния работник, работил по случая Егоси са довели до съществено неспазване на сроковете, визирани в Правилника за приложение на закона за закрила на детето и в цитираната наредба. Действията, които служителят е следвало да извърши са нормативно регламентирани в рамките на два до три месеца, според цитираните подзаконовни нормативни актове. Неизвършване на дължими действия от страна на служителя очевидно е останало незабелязано от страна на С., като пряк ръководител на служителите. Същата не е предприела никакви стъпки, за да мотивира подчиненият / служител да изпълни задълженията си в срок. С такива правомощия оспорващата безспорно е разполагала, което беше потвърдено и при разпита на свидетелката К.. За вече констатираното неизпълнение на служебните задължения от страна на социалните работници е станало ясно едва след направената проверка от страна на инспектората при АСП, след сигнал за детето Д. Егоси.

Настоящият съдебен състав намира, че бездействието на социалните работници, работили по случая и липсата на ефективен контрол върху работата му от страна прекия му ръководител С., в случая биха могли да имат особено тежки последици, с оглед на спецификата на задълженията на държавните органи, осъществяващи функционалните си задължения в сферата на социалното подпомагане и закрила на детето. Според чл. 1 от Закона за социалното подпомагане, същият има за цел Законът има за цел подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности и укрепване и развитие на обществената солидарност в трудни житейски ситуации, а съгласно чл. 1, ал. 2 от Закона за закрила на детето, държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. Т. е. държавните органи и по-конкретно, тези изпълняващи задълженията в съответните звена на АСП, следва да осъществяват правомощията си с особена прецизност и внимание, имайки предвид, че съгласно цитираните закони, основаната задача на държавата в областта на социалното подпомагане и закрила на детето е да гарантира правата и защитата на две групи уязвими лица – деца и хора в затруднено материално положение. В конкретния случай, бездействието, довело до забавянето на преписката на дете в риск, представлява особено укоримо поведение от страна на държавните служители, не само по отношение на родителите, но и по отношение на самото дете, което вследствие на неизпълнението на служебните задължения на служителите на АСП, не би могло своевременно да получи шанс да бъде

отглеждано в нормална семейна среда.

Във връзка с изложеното съдът намира, че бездействието на С., като началник на структурно звено в АСП, натоварена с основни правомощия да осъществява контрол върху подчинените /, по своя характер се явява тежко дисциплинарно нарушение, тъй като същото е със значителни вредни последици – уронва се престижа на държавната служба, създават се предпоставки за настъпване на имуществени вреди за държавата и обществени представи, за това, че държавните служители могат да действат винаги безнаказано, дори когато с действията си нарушават закона.

Съдът намира за несъществено нарушение на административно-производствените правила обстоятелството, че в оспорената заповед не са обсъдени, направените от С. устни и писмени възражения по време на изслушването. В закона няма изискване мотивирано обсъждане на възраженията. В процесния акт е посочено, че служителката е изслушана и са приети писмените / обяснения, но те не се приемат за основателни, с оглед на всички останали събрани доказателства. В случая е спазено изискването за изслушване, което е достатъчно, за да се приеме, че дисциплинарно-наказващият орган е изпълнил коректно задълженията си по чл. 93 от ЗДСл.

От направените разсъждения следва единствено възможния извод - оспорената заповед № РД01-1930/04.11.2025 г. е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с целта на закона и при правилно тълкуване и приложение материално-правните разпоредби, поради което следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Като обусловена от заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“, Заповед № ЧР- СП-2 65/04.11.2025 г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с която, на основание чл.107, ал.1, т.3 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя, се явява законосъобразна.

Предвид на факта, че ответникът по оспорването, в отговора по жалбата е поискал разноски, изразяващи се в адвокатско възнаграждение, на същия следва да се присъдят разноски. В съдебно заседание е направено възражение за прекомерност на основание чл. 78, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс, вр. чл. 144 АПК, което съдебният състав приема за неоснователно предвид обема на осъществената защита - представени писмен отговор, писмена защита и осъществено представителство в три съдебни заседания и обстоятелството, че възнаграждението е обосновано и не е прекомерно по арг. на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 71 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б. А.- С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.6 срещу Заповед № РД01-1930/04.11.2025 година, с която, на основание чл.89, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, чл.90, ал.1, т.5, чл.91, ал.1 от ЗДСл във вр. с чл.3 от Конвенцията на ООН за правата на детето е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и Заповед № ЧР- СП-2 65/04.11.2025 г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с която последният прекратил служебното правоотношение на оспорващия.

ОСЪЖДА Б. Б. А.- С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.6 да заплати на Агенцията за Социално Подпомагане, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 1200 (хиляда и двеста) евро, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: